

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς εύρεσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἅγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ἡχος δ'
Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ταὶς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἴματιον ἐνεδύσασθε, καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θεομακάριστοι, ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἔορτάζομεν, καὶ λειψάνων τήν θήκην, Ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Ἐξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις θεία, ίάσεων πρόεισι τοὶς προσπέλάζουσι, κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἄθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι, προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες, Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἦθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἄθληται καρτερώτατα, ταὶς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὅλβος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τόν, θεῖον, καὶ τοὶς αἵτοις διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὡφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτοὺς δεχομένων, ως πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐξαγορεύσω Ἀγνὴ σοὶ Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα, εἴ γάρ καὶ κρύψω αὐτά, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται, Ὄμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα, χείρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταὶς αἰσχρουργίαις, σῶμα ἡχρείωσα ὁ ταλαίπωρος, καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἀμαρτίαις, ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος μὲ δεῖξον, σωζομένων ταὶς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τῶν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα τὴν γὴν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ως εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ως φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν τῶν Ἅγιων.

Ωδὴ α' "Ἡχος πλ. δ'
Ο Εἰρμός

«Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Μαρτυρικαὶ ἡγλαῖσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, ὀλολαμπεὶς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ὑμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ὑμῶν.

Ἀνατεθεὶς ὁ τῶν Μαρτύρων ὄμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, τῶν ἀμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοὶς αὐτοὺς μακαρίζουσιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι,

σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, θεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίᾳν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον

Ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ὥσται με, Παρθενομῆτορ ἔχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τὴν σὲ γαλήνη κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

‘Ωδὴ γ’ Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐραωίας ἀψιδος, Ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ θεϊκῷ Μάρτυρες, πὺρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ῥείθροις ἐσβέσατε, καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνατε.

Ἀπαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοὶς πίστει τούτοις προστρέχουσι, χάριν γὰρ ἥντλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἐκούσιον πάθος ζηλώσαντες.

Οι τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον, ἥδη κατακρυπτόμενοι, νὺν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὔσεβως ὁσίως τε, συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Χαῖρε τὴν χαρὰν τοὶς ἀνθρώποις, ἡ προξενήσασα, Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε.

Κάθισμα Ὕχος α'

Τὸν τάφον σου

Τὴν πλάνην τοῦ ἔχθροῦ, φαωερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοίς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἴώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὁδύνας, εἰς Ἰδόξαν θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ δύλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὕρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάστης κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ὁμοφαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱὸν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

‘Ωδὴ δ’ Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σύν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Σοῦ τὴν σφαγὴν καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς πόνους ὑπομεῖνας, εἰς ἄπονον μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελωδῶν εὐχαρίστως, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τῶ τοῦ Σταυροῦ, περιφραξάμενοι θώρακι καὶ ἀγάπη, θεία κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν ἔλυσαν ἔχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτου πίστει ἡφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελωδοῦντες προθύμως, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ταὶς καλλοναίς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων χλαίναν ἐστολίσθητε, ἡρυθρωμένην μαρτυρικῶν, σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἡξιώθητε ὅντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Θεοῦ εὐλογημένη Πανάμωμε, Αθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν,

φύσιν ἀπωσθεῖσαν τὴ σύ, μβουλία τοῦ ὄφεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Τῶν ἀγίων σου Σωτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὅστα φυλάξας, ἐφανέρωσας νὺν ὡς ηὐδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε, ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἔχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε πίστεως Ἐνδοξοί, καὶ πολλῶν βασάνων, διαδράντες πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, ἐπτερωμένοι τὴ ἀγάπη, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερία μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν ἔχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὄπλιται, καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύλω, προσομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθεϊας ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκοῦσα, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀρρεύστως ἀμόλυντε.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴλασθητί μοὶ Σωτηρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Ως κρίνα ταὶς νοηταίς, κοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, ἐνθέου πάντας ὀσμῆς, πληροῦτε, Πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἔλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, Αθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ἴχωρες μαρτυρικαί, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα, ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἔχθρόν, στερρῶς τραυματίσαντες, ιατρεῖον ἄμιοθον, τοὶς θερμῶς αἰτοῦσι, θείω Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ βασιλεῖ κατ' ἔχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια, Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἔξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ Θεὸς τοὶς θνητοίς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι, ὁ πλούσιος τὴν ἐμήν, πτωχείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοὶ δωρούμενος.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην, ἀσεβείας ἄπασαν, ἀπεμειώσατε ὄχλον, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ο Οἶκος

Ως ρόδα μέσον ἀκανθῶν τὰ λείψανα, ἀνθοῦντα ὄσμήν ὁρθοδοξίας πηγάζετε ἐν κόσμῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί, κόσμου τὰ ὥραία ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε, Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἥλεγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες μετὰ παρρησίας, διὰ τοῦτο οὐρανοῦ τὰ κάλλη ὄρώντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἱκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συνάξαριον

Τὴ KB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἅγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοι, ἥτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι

- Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
- Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.
- Εἰκάδα δευτερίην ἀνὰ σεπτὰ φάνη χθονὸς Ὄστά.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχοι

- Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
- Ἀποστόλοις σύνεστι, Παύλω καὶ Πέτρω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ Ἅγια Ἄνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Εὗνους ἐφεῦρες, Ἄνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
- Ξίφει θανούση, συνθανόντας σοὶ ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ψάλλει Συνετὸς καὶ πέρι ἐκθνήσκων ξίφει,
- «Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἔξετηκόμην».

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχοι

- Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
- Ὡς πέρι Θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Τρώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἡνεγκε καρπὸν τὴ τομὴ Τελεσφόρος,
- Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἴα σπόρος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχοι

- Ἐν γῇ νεκρώσας, ώς λέγει Παῦλος, μέλη,
- Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδᾶτος.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πὺρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένω ποδί, ως ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νὺν ἐπεγνώσθητε, τοὶς μελωδοῦσι Πανεύφημοι Μάρτυρες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νῦν σωτήριον, ὁχετῶν ἐξ ἀϋλων, διὰ λειψάνων Μαρτύρων σῆμερον, καὶ μελωδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ώς ἐξ ὑδάτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Αθληταί σου Χριστέ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκνοφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ωδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

‘Ως τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ἀϋλου ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἥνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὶς ὄχετοὶς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπεξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ, πᾶσαν δὲ πιστῶς, ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως, Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιεραρχῶν ὁ πρόκριτος, Ιερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ιερὰν πεποίηται, ὑμῶν Παμμακάριστοι, καὶ ἔτησίως ταύτην τιμᾶ, μέλπων σὺν παντί, τῷ Ιερῷ καταλόγῳ, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε Πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας Ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἀγιάζοντας πίστει, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἱρμός

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστίρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἅγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Ἀλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ θαρρεῖν ἐαυτοὶς ἐγκελεύοντες, τοὺς αἰκισμούς, ἦνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταί, Ἰδε καιρὸς εὐπρόσδεκτος, στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἔχθρόν, Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δι' ἡμᾶς παθεῖν ἐλόμενος.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς ἐαυτόν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγήν, ἦν ἐκουσίως Δέσποτα, εἴλου εὐσπλαγχνία, τὴ καθ' ἡμᾶς, διὸ σὲ οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὀπλῖται, ώς ιερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, Μάρτυρες περιχαρῶς, καταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικήν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοὶς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον.

Θεοτοκίον

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον, πύλη Θεοῦ, ἄνοιξόν μοὶ πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθάς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἄκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.